

Arany Prága 2023

A Nyugdíjasok Egyesületének 46 fős csapata **2023. október 5-én** felkerekedett, hogy északi szomszédunk fővárosában töltsön el két napot. Akik már jártak Prágában, ők a korábban megélt élmények miatt indultak neki az útnak, a társaság másik fele pedig hírből tudta, hogy valami csoda fog ránk várni.

Utunkat *Ági*, a rendkívül felkészült idegenvezető egyengette, akinek munkáját a háttérből *Szilvi* segítette csendben. Mindenképpen meg kell említenem *Attilát*, a csodasofőrt, aki biztosította a reggeli ébredést, a hús szomjoltást, és mellékesen még vezetésben is kiváló volt.

Megpróbálom kronológiai sorrendben leírni az eseményeket, ha ez nem sikerülne, a reklamációkat Ibolyánál kell előterjeszteni!

Első napi állomásunk Velké Popovice volt, ahol a sörgyártás érdekességeibe tekinthettünk bele. *Ági* részletesen elmesélte a **Kozel sörgyár** történetét a kezdetektől, megismertük a francia festő legendáját, aki a kecskét ábrázoló képpel ajándékozta meg a falut. Természetesen nem csak legendákba, de az ízekbe is belekóstolhattunk.

„Pohárban a hideg söröm, habja selymes, színe arany, úgyhogy, őt most felhörpölöm.” Ezt követte az állatsimogató, azaz a közelben tartott kozelkecskével is megismerkedtünk, akik igazán fotogének voltak.

Prágában a pályaudvarról sétáltunk a **Vencel térre**, közben az **Opera és a Nemzeti Múzeum** épületét csodálhattuk meg, majd a szecessziós és modernista kevert stílusú **Lucerna palotában** található David Cerny szobrot: Szent Vencel a döglött lovon.

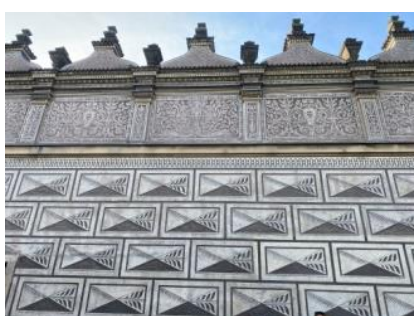

Ezután mindkét csoport elfoglalta a szállását, és egyéni eldöntendő kérdéssé vált, hogy ki és mit vacsorázik. Mi olasz étterembe mentünk, mert az olasz konyhában sosem csalódik az ember.

A második nap röviden: nyugger-vágta. Hosszabban: rengeteg csodás látnivaló, sok érdekes információval egy hosszú, végeláthatatlan úton. Nekem egyszer azt mondták, hogy a kevesebb, néha több, most itt a több volt kicsit sok. Azért most megpróbálom a lényegét felidézni, amíg még friss a sok információ. Először hallottunk a *defenesztrációról*, ami az ablakon való kihajítást jelenti, és általában háború követi. Egy ilyen helyszín volt a Külügyminisztérium épülete is, de ott a kidobás nem volt egyértelmű, ezért nem követte háború.

Remélem, senki nem vette rossznéven az iménti viccelődésemet. Főleg azért sem, mert ezt követően egy igen komoly, és számunkra, magyarok számára, nagyon szomorú rendelet ismertetése következett. Amikor Ági az 1945-ben megszületett, és még máig is érvényben lévő, Benes-dekrétumokból a magyarokra és németekre vonatkozó részt felolvasta, többünknek könnybe lábadt a szeme.

Ahogy csordogáltunk lefelé, találkoztunk **Nepomuki Szent János szobrával**, aki többek között a folyók, hajósok, bányászok és a titoktartás védőszentje is. Legendáját a szobornál ismertük meg, ezüst sírhelyét pedig a **Szent Vitus székesegyházban** láthattuk. Ezután kívülről a **Schwarzenberg palota** épületében gyönyörködhettünk, melyet sgraffitók díszítenek, melyek elkészítési technikáját is ismertette idegenvezetőnk, majd a mellette lévő **Szent Benedek templomot** is megtekintettük. Ezt követően megismertük a **Várnegyed városháza épületének** kapuján lévő „mérőműszer” titkát is. A várhoz leérve megvártuk az őrségváltást, majd a várudvar, a **Szent Vitus székesegyház**, az Ulászló terem, a **Szent György bazilika**, a Sárkányölő Szent György szobor, az Arany utcácska következett.

Miután elveszett társunkat is összeszedte az idegenvezető, rövidke szabadidőnkben megebédeltünk, majd folytattuk a „csordogálást” a **Károly-híd** felé. A híd előtt még láttuk a szabadságot jelképező, és emlékhellyé nyilvánított Lennon falat is.

A Károly-hídon Nepomuki Szent János szobor talapzatában a fényesre simogatott kutyánál mi is kívántunk. A híd végén IV. Károly fesszoborát csodálhattuk egészen addig, ameddig elbarangolt csoporttársaink megkerültek. Ezután az **Óvárosi városháza** oldalán található óramű órajátékát hallgattuk és néztük meg. Miután a hiú, a fősvény és a buja fejcsóválása ellenére becsengetett a halál, mi is tovább „csordogáltunk” a **Moldva folyóhoz**, ahol hajóra szálltunk. Miután svédasztalos vacsoránkat elfogyasztottuk, az esti kivilágított Prágában gyönyörködhettünk, ami a nap fénypontja volt.

A **harmadik napon** a hazaindulást megelőzően még **Kutna Hora faluban** álltunk meg a hátborzongató osszáriumot, és a gyönyörű **Szent Borbála katedrális**.

Összeállította: **Gáspár Klára**. Itt megnézhettek egy rövid **filmes beszámolót**: <https://youtu.be/3v-gSm3VpKs>